

Η Τίμια Κάρα της Αγίας Ελένης εκ Σινώπης Πόντου στο Ναύπλιο

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Στο Ναύπλιο προς προσκύνηση ήρθε η Τίμια Κάρα της Αγίας Ελένης εκ Σινώπης Πόντου εν όψει της πανηγύρεως των Αγίων Ενδόξων Θεοστέπτων Μεγάλων Βασιλέων και Ισαποστόλων Κωνσταντίνου και Ελένης ,επ' ονόματι των οποίων τιμάται ο Ιερός Ναός. Η Τίμια Κάρα της Αγίας Ενδόξου Οσιοπαρθενομάρτυρος Ελένης της εκ Σινώπης του Πόντου, φυλάσσεται στον Ιερό Ναό Αγίας Μαρίνης Άνω Τούμπας Θεσσαλονίκης. Στον Ιερό ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης θα παραμείνει κατά το χρονικό διάστημα από 19 Μαΐου 2014 έως και 25 Μαΐου 2014.

Την Τιμία Κάρα υποδέχθηκαν Ο Μητροπολίτης Αργολίδος κκ. Νεκτάριος καθώς κλήρος και λαός της πόλεως Ναυπλίας . Στην υποδοχή παραβρέθηκε κι ο Δήμαρχος Ναυπλίας Δημήτριος Κωστούρος . Της λιτανευτικής πομπής προπορευόταν η Δημοτική Φιλαρμονική Ναυπλίου. Ακολούθησε Αρχιερατικός εσπερινός χοροστατούντος του Μητροπολίτη Αργολίδος Νεκταρίου. Καθόλη της διάρκειας που θα μείνει η Τίμια Κάρα της Αγίας Ελένης στο Ναύπλιο θα τελούνται καθημερινά ακολουθίες.

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ-ΡΑΣΣΙΑΣ

Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΘΕΝΟΜΑΡΤΥΣ ΕΛΕΝΗ Η ΝΕΑ Η ΕΚ ΣΙΝΩΠΗΣ(1η ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ)

Καρπός και βλάστημα του ελληνικού και άγιοτόκου Πόντου υπήρξε ή άγια παρθενομάρτυς Ελένη ή νέα. Έζησε τον 18ο αιώνα στην όμορφη παραλιακή πόλη του Ευξείνου Πόντου, τη Σινώπη, σε εποχή τουρκικής σκλαβιάς. Γεννήθηκε και ανατράφηκε από γονείς πιστούς και ευσεβείς, το ζεύγος Μπεκιάρη. Με ιδιαίτερη προσοχή οι γονείς έσκυψαν και έσπειραν στην απλή ψυχή της μικρής τους Ελένης το σπόρο της χριστιανικής διδασκαλίας. Αλλά και ο θεός της Ελένης, πού ήταν εκεί δάσκαλος σε ελληνικό κρυφό σχολείο, επέδρασε στη διαμόρφωση του ακέραιου και γενναίου χαρακτήρα της. Τα χρόνια περνούσαν. Η Ελένη είχε φθάσει στην ηλικία των 15 ετών και αγω-νιζόταν με ενθουσιασμό να «μορφώνει» μέσα της τον Χριστό. Ήταν τόσο πολύ αγνή στην καρδιά, ώστε το πρόσωπο της έλαμπε ολόκληρο από σπάνια και ζηλευτή ωραιότητα. Κάποια μέρα ή μητέρα της την έστειλε στο κατάστημα του Κρύωνα για να αγοράσει νήματα για κέντημα. Με προθυμία, όπως πάντα, υπάκουσε στο θέλημα της μητέρας. Ο δρόμος όμως για το κατάστημα περνούσε από την κατοικία του πασά - διοικητή της Σινώπης, του Ουκούζογλου. Η Ελένη ανυποψίαστη πέρασε και από το μέρος αυτό. Στο βάδισμα της ήταν πάντοτε και παντού προσεκτική και προσευχομένη. Έτυχε όμως και την είδε ο πασάς και θαμπώθηκε από την ομορφιά της. Η ψυχή του πλημμύρισε από ακόλαστη επιθυμία και διέταξε τους φρουρούς του να τη φέρουν μπροστά του για να μολύνει την παρθενία της.

Όμως ή γενναία και πιστή Ελένη απέκρουσε με πείσμα τις άνομες προτάσεις του. Μια αόρατη μυστική δύναμη εμπόδισε τον πασά να αγγίξει την αγνή κόρη. Η «φοβερά προστασία» του παντοδυνάμου Θεού περιτείχιζε την πιστή Ελένη, πού συνέχεια προσευχόταν από μέσα της λέγοντας τον Εξάψαλμο. Η προσπάθεια του πασά ναυάγησε. Διέταξε να κλείσουν στο σπίτι του την Ελένη. Όμως ή ίδια διέφυγε απαρατήρητη από τους φρουρούς για το σπίτι της. Όταν έμαθε τη φυγή της ο πασάς, έξαλλος διέταξε τη Δημογεροντία των Ελλήνων να του φέρει πίσω την Ελένη, διαφορετικά θα διέτασσε σφαγή όλων των Ελλήνων της Σινώπης. Ο πατέρας της ενημερώθηκε αμέσως. Και αναγκάστηκε για το συμφέρον του τόπου να παραδώσει με αβάστακτο πόνο τον μονάκριβο θησαυρό του στον αιμοβόρο τύραννο. Ο πασάς αντίκρουσε με χαρά τη χριστιανή κόρη, την Έλένη. Είχε πολλές ελπίδες ότι θα ικανοποιούσε τώρα τα καλύτερα ένστικτα του. Όμως πάλι νικήθηκε. Οι θερμές προσευχές της γενναίας πιστής Ελένης τον εμπόδισαν να ασελγήσει. Η αόρατη μυστική δύναμη του Θεού, όπως και πριν, τον απωθούσε από το «θήραμα» του. Επιχείρησε και την επόμενη μέρα. Όμως διαλύθηκαν και πάλι τα δόλια του σχέδια. Ο πανάγαθος Κύριος ενίσχυε και ασφάλιζε το κρίνο του αυτό - την Ελένη - από κάθε είδους βεβήλωση. Αγανακτισμένος ο πασάς διέταξε

και την έκλεισαν στις υγρές και σκοτεινές φυλακές της Σινώπης. Ή μι-κρή - έφηβη Ελένη δεν φοβήθηκε ούτε το σκοτάδι, ούτε τη μοναξιά, ούτε τις νέ-ες απειλές τού Ούκούζογλου. Με τη δύ-ναμη και πάλι του Νυμφίου Κυρίου της απωθούσε με πείσμα τον φοβερό πειρα-σμό και νικούσε... Οργισμένος ό πασάς τώρα διέταξε να τη βασανίσουν, να τη θανατώσουν και να της τρυπήσουν το κεφάλι με δύο καρ-φιά. Ατάραχα και γενναία δέχθηκε ή Ε-λένη τα κτυπήματα, τους βασανισμούς και τον οδυνηρό θάνατο. Πέρασε ένδο-ξα στην αθανασία με «άσπιλο τον θεούφαντο χιτώνα της ψυχής της», όπως ω-ραία σημειώνει ό υμνογράφος της. Το λείψανο της οι δήμιοι το σφράγισαν σε σάκο και το κατεπόντισαν στο πέλα-γος. Ό Κύριος με σημείο φανέρωσε το τί-μιο Λείψανο της Νεομάρτυρος σε διερ-χόμενο ελληνικό πλοίο. Οι ναυτικοί εί-δαν από τον πυθμένα να εξέρχεται φως. Το πέρασαν για χρυσάφι. Ήταν όμως θησαυρός αμύθητου αξίας: το ιερό σκή-νωμα μιας νεομάρτυρος, της Ελένης της νέας.

Μέχρι το 1924 ή τιμία κάρα της βρι-σκόταν θησαυρισμένη στον Ιερό Ναό Παναγίας της Σινώπης. Ερχόμενοι όμως τότε στη Θεσσαλονίκη οι διωχθέντες ευ-σεβείς Πόντιοι αδελφοί μας της Σινώπης έφεραν μαζί τους και τον πλούτο τους, την Αγία τους. Ή τιμία κάρα της νεομάρ-τυρος Ελένης, πού μάλιστα κάποτε και ευωδιάζει, φυλάσσεται σήμερα στον Ιε-ρό Ναό Αγίας Μαρίνας Άνω Τούμπας Θεσσαλονίκης. Αλλά και στον Μητροπο-λιτικό Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Τρικιά-λων υπάρχουν ιερά Λείψανα της Αγίας. Πλήθη ευσεβών πιστών συγκινούνται καθώς μελετούν τη ζωή της ένδοξου Νεομάρτυρος. Και την τιμούν. Τελούν με πίστη Ιερές Παρακλήσεις. Και οι ικεσίες της θαυματουργούν ιδιαίτερα στους πά-σχοντες από πονοκεφάλους.

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΠΩΤΗΣ-ΡΑΣΣΙΑΣ

Πηγή:PHOTO STUDIO B&G ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ ΡΑΣΣΙΑΣ